

Hensyn til disse. Ja, dem vil vi jo faa at se i Udvalget, og vi vil dør faa at se, hvorledes vore ansvarlige militære og maritime Myndigheder ser paa de militære og maritime Konklusioner, som hele den ændrede Situation medfører. Men en Ting kan dog ogsaa Folk, der ikke er tekniske Ekspertes, se, og det er dette, at hele Udviklingen med Hensyn til Undervandsbaade, Søminer, Torpedobaade, Flyvevæsen og dettes Støttepunkter afgjort efter Krigen er gaaet i Forsvarets Interesse. Udviklingen er nu gaaet i den Retning, at der paa dette Omraade netop kan gøres noget af en lille Stat for at opfylde sine — eller jeg maa rettere sige de Forpligtelser, som alle Vegne i Europa anses for at være mellemfolkelige Forpligtelser, der paahviler en Stat, der vil hævde sin Neutralitet under urolige Forhold. Jeg haaber, at de Erklæringer, som kan ventes fra de militære sagkyndige, vil give rig Anledning til Drøftelse af dette saare interessante og betydningsfulde Spørgsmaal. Jeg skal ikke komme ind paa Forholdene vedrørende den tyske Afrustning. Tysklands Underlegenhed er naturligvis, saa længe den bestaar, et meget vigtigt Moment med Hensyn til vort Lands Sikkerhed. Tysklands maritime Underlegenhed er jo i Forhold til Tiden før Krigen vokset ganske overordentlig, og det er noget, der meget lettere kan kontrolleres end de landmilitære Tvangsafrustningsbestemmelser. Disse tyske landmilitære Afrustningsbestemmelser kan ingenlunde siges at skabe en tilsvarende Tryghed som paa det sømilitære Omraade. Thi det er jo en aaben Hemmelighed, at der findes en Mængde tyske militære Organisationer, ikke mindst i Syd-Slesvig og Holsten, som rekrutteres fra de yderliggaaende Partier i Tyskland, og som rummer et overordentlig stort Antal Medlemmer. Man hør med Røje betegnet det nuværende tyske Rigsværn, ikke egentlig som en Hær, men som en Hær af Serjenter, af Underofficerer. Man har altsaa i Virkeligheden et stort Befalingsmandskorps i Tilfælde af, at krigerske Forviklinger skulde udbrøde. Ogsaa til disse Forhold maa der selvfølgelig tages Hensyn, naar man vil drøfte en Forsvarsordning her i Landet.

Den højtærede Udenrigsminister eliminerede i Gaar, som allerede betonet af det ærede Medlem Hr. Pürschel, ganske det konservative Folkeparti (*Udenrigsministeren* [Moltke]: Det kan jeg slet ikke indrømme!). Den højtærede Udenrigsminister vil ikke indrømme det! Han talte hele Tiden om den Enighed, der var mellem Partiet Ven-

stre og Regeringspartierne. Enighed om hvad? Ja, Enighed — jeg fristes til at sige om Selvfølgeligheder, om noget, som er ubestrideligt. Den højtærede Udenrigsminister citerede den Betænkning, der blev afgivet i 1919 af Kommissionen angaaende Danmarks Tiltræden af Folkenes Forbund. Det, han læste op, var i og for sig selvfølgelig. Den højtærede Udenrigsminister eliminerede os Konservative, medens han havde en udstrakt Haand til Partiet Venstre. Det ærede Medlem Hr. P. Munch søgte jo at trykke Partiet Venstre endnu nærmere ind til sin Favn. Det kan naturligvis ikke undre, at det ærede Medlem Hr. P. Munch, der er Fader til dette Forslag, gjorde dette. Men jeg forstod nu den ærede Ordfører for Partiet Venstre saaledes, at han aldeles ikke kunde tænke sig nogen som helst Forhandling paa Grundlag af det Forslag, der her er lagt paa Rigsdagens Bord. Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde dette tydeligt nok. Det forekommer mig ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Brorsen hævdede, at Locarno-Aanden, som der nu tales saa meget om, skulde give sig Udtryk i Gerning, i Handlinger, i bedre Forhold Nationerne imellem, forinden man paa ny kunde skride til en Drøftelse af den Forsvarsordning, vi fik i 1922. Jeg ser ikke, at der fra Partiet Venstre er faldet nogen som helst Udtalelse om, at dette Parti ikke fortsat stod paa det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gav Udtryk for, da han havde Ordet den sidste Gang, saa vidt jeg husker, under Finanslovbehandlingen og talte om den Maade, hvorpaa den højtærede Forsvarsminister fremdeles tog Hensyn til den internationale Udvikling, som bekendt ved at udsætte nærværende Lovforslags Fremsættelse til det, den højtærede Forsvarsminister kaldte „Locarno-Overenskomstens Ratifikation“. Naa, jeg skal ikke opriske Debatten om den højtærede Forsvarsministers ikke helt afklarede statsretlige Begreber. Undertegningen har jo fundet Sted. Men det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde ved den Lejlighed, at den højtærede Forsvarsminister skulde gøre Skridtet endnu længere og vente med at fremsætte sit Nedrustningsforslag, til den almindelige Nedrustningskonference havde fundet Sted, til den maaske havde afgivet en Basis, paa hvilken vi kan drøfte disse Forhold. Saaledes udtalte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sig, og det svarer ogsaa til det, som de Konservative tidligere har sagt. Jeg kan ikke se, at det ærede Medlem Hr. Brorsen i Gaar har sagt noget som helst, som betød en Op-